

Szerkesztőség:

Kaposvár, fő-ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi ré-
szét illető minden közlemény, kér-
ni, ismertetésért könyv.

Kiadó-hivatal:

Leitold H. könyvnyomdája
Kaposvár.
Ide küldendő az előfizetési pénz
hirdetési és nyilatkozási általában a
lap anyagi részét illető minden
közlemény.

Előfizetési díj:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek:

helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestben Hasenstein és
Vogler, Goldberger A. V., Láng
és társa Bécsben Hasenstein
és Vogler, Oppelik Alajos, Mosse
Rudolf, Daube G. L. és társa
Rotter és társa iródtáiban.

NÉPJOG.

Megjelenik minden pénteken.

Háboru?

Igénytelen újság vagyunk. Nem képezi hivatásunkat a magas politika. Tartózkodunk ettől a themától a legutolsó percig. Tartózkodunk a kommentártól, a diplomáciai szövevények boncolásától az utolsó pillanatig. De most már szülemlert tények előtt állunk, tényekre mutatunk és tényekre hivatkozva mondhatjuk ki, hogy többé nem áltathatja magát senki, nem kicsinyelhetik a dolgot sehol: a délszláv tartományokban a harc z formáserint kitört s ami éveken át a portával ment végbe, ugyanaz most ismétlődik — mi velünk.

Herczegovinában a lázadás kitört.

Bécsben nagy miniszteri és katonai értekezletek folynak a király elnöklése alatt. A delegációkat e hó 28-ára rendkívüli ülésükre hívják össze. Krivoszciában egyik nap a másik után ütközetet vívnak katonáink. S a terv készítését megkezdték. — Ötven ezer emberről beszélnek egyelőre. A már bentlevő ezredek tartalékosait behívják, ezt úgy nevezik, hogy „részleges mozgósítás.”

Tehát mozgósítás! Mozsósítás a délszláv tartományok ellen!

Örült, gonosz politika volt az, örültebet és gonoszabbat nem folytathattak, mint minő volt a bosnyák politika. — Hiszen mindenki tudta előre, hogy az ide kerül. Hogy ott örökös lesz a forogás, lázadás ellenünk. Bécsben ez a politika kellett s a magyar országgyűlés többsége azt helyben hagyta.

Naponkint oly jelentések érkeznek és pedig nemcsak a Krivoszciából és Herczegovinából, hanem sokkal szélesebb területekről és távolibb pontokról is, melyek tarthatatlan illúziókat bizonyítják azt a véleményt, hogy senki mással dolgunk nincs, mint a Krivoszciában néhány ujonczal, a ki szolgálni nem akar, és a Herczegovinában egy pár tolvajjal, a ki rabolni akar. Az ezen jelentések által feltüntetett helyzettel szemben szó sem lehet többé arról, hogy az eddig kilátásba vett egyszerű garnizon-megerősítések kielégítő garancziákat nyújtsanak a zavargások megfékezésére ott, a hol már kitörték, meggátlására ott, a hol még nem törtek ki. Mert hogy a ben-szülött izgatónok kívül szerbiai és montenegrói rajongók és egy moszkvai pánszláv fészek igyekezik egyenesen Ausztria-Magyarország ellen irányuló mozgalmat létrehozni az egész boszniai és herszegoviai területen, az ma már kormánykörökben sem szenved többé kétséget.

Igy állván a dolgok, nem zárkozhatunk el többé azon szomorú szükség elől, hogy ha ezen mozgalom egész kitörését meg akarják előzni s lehetetlenné akarják tenni, nem csak erősebb helyőrségek, hanem harc-kész, impozáns haderőre van ama területeken szükség.

Hogy ilyen körülmények között csupán csak egyes ezredek oda vezénylése nem elegendő, az természetes. Ezen ezredeknek hadilábra kell állítani.

Tisza Kálmán minap Bécsben volt. Oda ezítáltatott, hogy kiadják neki a rendeletet delegáció összehívására, sok millió pénznek előteremtésére, magyar törvényhozás megpuhítására. S Tisza Kálmán természetesen kész-köteles alázatossággal mindent megtesz, a mit neki Bécsben parancsolnak. A delegáció össze lesz hívva, 20 millió újabb közösiügyi kiadás meg lesz szavazva. Ennek

kvótájával együtt a magyar költségvetési deficit fölemelkedik 60 millióra, a rente-conversio megakad, hitelünk meggyöngyül, a deficit fedezésére szükséges új kölcsön iszonyu pénzbe kerül, a közgazdasági élet megromlik, a politikai viszonyok megzavarodnak, fiaink a bosnyák hegyekbe vérezni elhuzoztatnak és ha minden igen jól megy, ha a lázadókat gyorsan legyőzni sikerül, ha valamely véletlen eset közbe nem jön: hát akkor vigasztalhatjuk magunkat azzal, hogy pénzügyi állapotunk ugyan tökéletesen megromlott, de azért Bosznia még mindig a miénk.

Ekként állnak a dolgok ma.

Ki felel érte? Ki kárpótol a veszteségekért? Kihez menjünk tapasztért a seb-re, irért az inségre, segélyért a nyomorra?

Szerencsétlen nemzet vagyunk, rosz uton haladunk. Saját álamférfiaink tesznek tönkre, saját többségünk hajt a vész-es örvény felé...

Zichy Jenő Kaposvárrott.

Meglehetősen váratlanul s nem mondhatnók, hogy épen különös érdeklődést kelte terjedt el pár nap előtt a hír, hogy gróf Zichy Jenő, az iparosok nagy része előtt lelkes ügybarát renoméjában álló főúr e hó 17-én Kaposvárra érkezik. Az iparegyület mult hóban tartott választmányi üléséből hívta meg a grófot, ez jan. 18-ára tüzte ki látogatását s így az iparos együletnek e hó 15-ére kitűzött közgyűlése elhalasztott, hogy benne a vendég is részt vehessen.

Pár nappal a közgyűlés előtt indult meg a mozgalom a gróf tiszteletére az ünnepe-lyes fogadtatásra. Ennek daczára a részvét az iparosok részéről elég nagy volt. Kedden este a Zágráb felől érkező vonat elé száz fáklánál töbet számláló menet indult az indóházhoz nemcsak iparosokból, de a társadalom legkülön-félébb rétegeiből álló közönséggel. Zichy e vonattal érkezett. A vasutnál a hullámzó fáklamenet élén Schaffer Márton, az iparosok együletének elnöke fogadta rövid beszéddel, melyre a gróf azonnal válaszolt. Innen a menetet a Freystädter lakása elé vonult, — hol a zenekar rázendített s kissé oszlatni kezdte az eddig meglehetősen száraz hangulatot, mert korántsem áll tehetségünkben a hasonló alkal-makból szokásos dythirambusokkal jellemezni e lefolyt jeleneteket. Egyrészt tán a rendezés hiányosságának róvható föl, hogy az iparosok kö-zül is sokan hiányoztak, az iparos ifjuság pedig, mely efféle tüntetésekhez mindennütt legelőnebb szint szokott adni és ettől elzártni nem is szokott, ezuttal csakis az utolsó órákban lett értesítve, hogy a gróf elé minő kivonulás készül. Ebből sok ellenkezés támadt s mondani se kell, hogy oly iparos-kivonulásnál, hol az ifjuság testületileg részt nem vesz, nagy hiányosság történik. De azonkívül magok az iparosok egyrésze is hangosan kifejezést adott abbeli nézetének, hogy „szegény iparosokat belelo-golják s kiáltatnak velük nagy éljeneket, hogy még lehet rajtok segíteni ilyen alapo-kon, pedig dehogy lehet. Jól tudják ők, hogy nem lehet.”

A fölvetés hamar igazolást talált Zichy Jenő gróf új beszédében, melyet a Freystädter lakásának kapuja előtt tartott a közönséghez. Egyetlen egy olyan eszmét nem mondott, mely a hallgatóság nagyobb mérvű lelkesedésével találkozott volna. Beszédének moti-vumát az képezte, hogy „legyünk előbb gazda-gok, dolgozzunk s akkor el fogjuk érni azt a függetlenséget, a melyre mindnyájan vágya-kozunk.” Sovány vigasztalás!

Szerdán délelőtt a gróf különféle látogató-sokat tett s fogadott. Együttal megállapított a délután két óraker tartandó ipar-egyleti gyűlés sorrendje.

Az egylet gyűlésére színhelyül az alispán szives volt a megyeház díszes termét átengedni. Már két óra előtt több százra menő polgárság gyűlt a terembe, nem csupán iparosok, hanem minden foglalkozás képviselve. Egy küldöttség meghívta a grófot, ki negyedháromkor megérkezett s a jelenlevők éljenzése között állott meg az elnöki szék mellett, hallgatván Schaffer Márton üdvözlését.

Schaffer arra kérte a grófot, hogy mint az iparosok ismert üzenetén, hó barátja, méltóztassék magáévé tenni a kaposvári iparosok együletének kérvényét is, mely az 1872-iki törvény ismert sérelmes hatá-rozatainak megváltoztatása iránt fölterjeszte-tett. Támogassa a kérvényt hathatós befolyásá-val a parlamentben és a kormánynál s vigye keresztül, hogy a szóban levő kérvény az ipa-rosok életérdekeinek megfelelőleg mentől előbb módosíttassék. Bemutatta egyuttal a megye legkülönbözőbb részeiből ez alkalomra érkezett iparos-küldötteket, kik a n-ataáti, csurgói, mar-czali, szigetvári stb. iparosok nevében hasonló-kép a gróf ur befolyásához fordulnak bizalmuk-kal, mi tanusítja egyuttal, hogy a mozgalom nem csupán a kaposvári, hanem az összes so-mogy megyei iparosoknak e kérdés iránti nagy érdeklődését tanusítja.

Zichy Jenő: Örömmel jött s üdvözl me-legen a jelenlevőket, előre is igérvén, hogy a mi tőle telik, az ipar érdekében mint eddig, ugy ezental is meg fogja tenni. Álláspontja, ipari politikája ismeretes. Az országba nem csak hogy roppant milliókra menő behozatal történik iparos-cikkékből évről-évre a nyugat felől, de keletre, mely tözsomszedságunkban van, hova „keleti politikát“ üzünk, százmilliókra menő átviteli forgalom van évenként orszá-gunkon. — Természetes, hogy ez a mi rovásunkra történik. A keletet sok ipar-cikkkel ellátni Magyarországot volna hivatva s a helyett néznünk kell, amint ezt helyettünk és országunkon át a nyugat teszi. Példákat hoz föl erdélyi gyárakról, melyek ott a szomszédban megbuktak, mert Európa tulfeléről, Angliából jött cikkek szorították ki őket. Azok a kiállítá-sok, a mik már részben az ő részvételével ren-deztettek, tanusítják, hogy a magyar iparosság akar is, képes is a versenyt fölvenni. Itt van anyag, van hajlam. De a jó szándék kivételében is meg kell várnai az alkalmat. Tíz év óta visz-szavonult a politikától, mert ugy látta, hogy egyelőre az iparért mitsem tehet. Ez alatt min-den igyekezetét csupán arra fordította, hogy az érdeklődést fölkelte és az iparos-osztályt a saját erejének megismerésére vezesse. Most elfoglalt ismét egy képviselői széket a házban s azt hiszi, hogy itt van az idő, a mikor tervei keresztülvi-teléből valami történhetik. Az ipar-törvény revi-zióját kívánja. Kívánja az ipar védelmét. Védelmét s ezt — ugymond — jól jegyeznek meg, nem a régi czéhrend szer alapján, hanem a szövetekezeti kényszer egy oly szabálya alapján, a mely magában foglalja az egész iparos-ügy ren-dezését, szakképzést, tanműhelyek fölállítását és tanonczok szabályszerű nevelítését. „Szövet-kezeti kényszer“, ez az, miben az ipartörvény reviziójának főszükségét látja. Meggyőződése, tapasztalatai szerint e nézetben a képviselőház-ban nem áll egyedül. Tekintélyes férfiak vannak vele egy nézetben. Amint ő látja, a törekvésben a siker nem is maradhat el, azonban a főkéllék az, hogy az összes iparosok egy testtel, egy lélekkel támogassák. Ő dolgozik észszel, az iparosok dolgozzanak kézzel. Ha ő benne bizalmuk van, ha őt vezetőnek választották, megki-vánja, hogy reá hallgassanak: ne politi-záljanak, hanem dolgozzanak, — s ha így ész és kéz egyesül, lehetetlen, hogy a siker elmaradjon. Igéri, hogy a kérvényt át-veszi és keresztülvitelére működni fog.

Meg sem kell jegyeznünk, hogy Zichy be-szédének utolsó pontja lehetőleg rosz benyomást gyakorolt a jelenlevők nagy részére. Mert ipa-ro-saink sokat biznak ugyan benne s üdvös törekvé-seit tisztelik is, de a feladatot akként osztályozni nem kívánják, hogy az észbeli teendőket csupán Zichy Jenő gyakorja, ők pedig a gondolkodásról lemondjanak és várják eszűndesen, hogy mi törté-nik értök. A tanácsot kiadni, hogy dolgoz-zanak, könnyű, de hogy mit dolgozzanak, mikor nincs munka, mikor a mi elkészül is, el nem kél az o l e s ó b b b é c s i cikkek mel-lett. Ez a kérdés. — A gróf ur elfelejtette utána tenni, hogy arra is törekedni fog, miként a ma-gyar ipar védelme kimondatván, az, — ki dolgozik, csakugyan értékesíthesse is a muna-kát. S hogy az éljenzés e beszéd után vajm-gyér volt, tanusítja, hogy Zichy gróf szónoklatai mélyebb benyomást nem gyakorolt.

Ezzel a gyűlés rendes menetére ment át. Fölolvastott a mult gyűlés jegyzőkönyve s ki-fogástalanul helyben hagyatott. A társulat va-gyona gyarapodott, jelenlegi pénzkészlet 1400 frt. Dobos jegyző állásáról lemondott s le-

3 szám.

mondását a választmány kérelme dacára se volt hajlandó visszavonni.

Dobos: Köszönetet mond a bizalomért, melylyel az egylet tagjai őt ez állás ráruházásával megtisztelték. Legjobb tehetsége szerint rajta volt, hogy az egylet javáért, a mennyit bírt, elkövesse, de viszonyai most visszavonulást parancsolnak. Kaposról eltávozik, kéri tehát, hogy a jegyzői tisztség alól mentessék föl. — A közgyűlés sajnálattal elfogadta a lemondást s helyette a jegyzőségre az eddigi könyvtárnokot, ennek helyére pedig Fikli Antalt választotta meg.

Következett a gyűlés legfontosabb része: az **iparegylet által építendő** új, saját-ház kérdése.

Schäffer elnök: E tárgy a választmány által tárgyalatott s némi megállapodások létesültek, azok előadását és az ügy megismertetését Szabó Kálmán polgármester, társulati tag volt szíves magára vállalni. (Halljuk! Halljuk!)

Szabó Kálmán: Nem mint polgármester, hanem mint az egyesület egyik tagja szólal föl. Mikor a polgármesterséget átvette, meglátogatta az ipar-egyesület helyiségét, jelen volt egyik választmányi ülésen s ott penditette meg azt az eszmét, hogy tekintve, miszerint a jelenlegi helyiségek céljoknak semmiképp sem felelnek meg, hogy szükséges volna egy alkalmas terem a társulat tanácskozásai, összejövetelei, de továbbá helyiség oly főként városunkon átmenő s a bizonytalan jövő előtt levő iparoságokéköri vidék idejű befogadására, kik egyik helyről a másikra munkát keresni mennek, hogy legalább ne legyenek kénytelenek a kocsimák padjain tölteni az éjszakákat, — fölmerült, miképp a társulat a jelenlegi helyen egy új, ily célra megfelelő, de egyúttal jövedelmet is hajtó házat építtessen. Fölkértek ebből kifolyólag a társulati tagjai, kiknek az építés szakmájukhoz tartozik, szíveskednének ehhez alkalmas terveket készíteni. Négy terv készült, mindegyik a jutalomra való igény nélkül. S igény nélkül arra, hogy épen egyik vagy másik fogadtassék el. A terveket a választmány átnézte, megvizsgálta s arra a meggyőződésre jutott, hogy egy megfelelő ház építési költsége körülbelül 10—12000 frtba kerülne. — Ugy, de az egyletnek ennyi pénze nincs. Az egyletnek ma van 1400 frt készpénze. Igaz, van 2000 frt adóssága a gymnasiumi kölcsönre, az azonban olyan teher, mely emberi számítás szerint fölmondani az esetre, ha a kamatok pontosan fizettetnek, nagyon sokáig nem fog. Hogy az épület tető alá jusson: ahhoz szükséges volna vagy 4000 frt. Ennek a 4000 frtnak, illetőleg 2600 frtnak a beszerzéséhez részlegyek bocsátásának ki, kamatozatlan kölcsön gyanánt és kisorsolásra 3—4—5 évre. Ha pedig az épület fedél alá kerül, akkor lehet valamire olesó pénz után fordulni, hoszas törlesztésre, hogy a ház maga-magát megválthassa stb.

Szabó Kálmán élénk s hatásos előadását a közgyűlés lelkes, nagy éljenzéssel fogadta s az egyleti új ház építése egyhangulag rögzítő kimondatott.

Néhány közgyűlési folyó ügy: a kisorsolt választmányi tagok újbóli megválasztása, hasonlókép a békéltető bizottság tagjainak meghagyása volt még sorrenden: arra az elnök megköszönte Zichy grófnak a fáradságot, Zichy gróf még egyszer biztosította a közgyűlést jó hajlamairól, átvette az egylet kérvényét s a gyűlés bezárattott.

Este a korona-éttermében 200-ra menő kouverte mellett bankett volt. Számos toaszt mondatott, Szabó Kálmán, Zichy gróf két ízben is, Szalay Károly, ifj. Csorba Ede, Makfalvy, Ujvári plebános stb. szólalt föl és ezzel Zichy Jenő gróf itteni szereplése véget ért. — A szegény iparosok pedig csak most tanácskoznak igazán rajta, hogy — mi is volt hát ez? H.

BELFÖLD.

A delegációk egybehívását f. hó 28-ára tervezik. Ha az általános költségvetési vita a magyar képviselőházban 21-éig befejeztetnék, a delegáció a kilátásba vett határidőnél egy-két nappal korábban is valószínűleg egybe fog ülhetni. — Maga az üléselés — bárha csak egy kormányelőterjesztés lesz elintézendő — minden valószínűség szerint el fog nyolcz-tíz napig tartani, miután az albizottságok tanácskozásai és az alakítások, így nevezetesen az izenetváltás, több napot fognak igénybe venni. A kívánt költség egyelőre 15—20 millió lesz.

Az országgyűlésen folytatják a költségvetési vitát, eddigelő azonban csupa ellenzéki képviselők szólaltak föl. A kormánypárt részéről talán Zichy Jenő lesz az első szónok.

Vas megye kormánypártja, illetőleg a megye közjogi alapon álló összes töredékei e hó 17-én ad hoc párttal alakultak a függetlenségi párt ellenében. E mozgalom — fájdalom — formáját tekintve nem igen közel rokonságban áll a tisztességgel, mert egészen hivatalos színezet

viselvén, a megye termébe a kormány emberei bevitték az országos politikát. Rendkívüli megyei közgyűlés tartatott s azon elhatározták, hogy Pázmány Dénes képviselő ellen bünper indítassék minapi szavaiért, melyekkel a megye uralkodó elemeit elítélte. Végül a többség 11. pontból álló kormánypárti programot formulázott, mely azonban — mondják — messze áll a Tisza Kálmán programjától.

Egyet-más.

No csak no. Jámor ember, ki a skandalumtól tart, jól teszi, ha olykor-olykor nem nézi a — legszerényebb ujságot.

Nekünk kaposváriaknak és respektive somogymegyeieknek a legutóbbi napok alatt épen séggel kijutott. — Arról dehogyszólunk, hogy valaki lehozta hozzánk Zichy Jenőt. — Ez minden, csak nem skandalum. Hanem Somssich beszélt a képviselőházban. No, de hogy beszélt, még az se volna skandalum. Hanem hát beszélt, — hogy is beszélt csak? beszélt, mint a „Somogy” mondja, hogy: „akármit csüri-csavarja a dolgot, odáig sülyedt már, hogy miután pozitív eszmével, mely a sovárgott uralomra segítne, előállni nem tud, tombolás dühével az állam alapjának fordul s a szélsők felforgatási utját egyengeti.”

Nesze neked, szegény öreg Somssich Pál, Somogynak büszkesége még három hónap előtt sa „Somogy” nak reménysége a legutóbbi hetekig. Te pozitív eszmével nem bíró, uralomra sovárgó, tombolás dühével az állam alapjának forduló és felfordulási utat egyengető Somssich Pál.

Nesze neked!

Hanem ez csak egyik. Van másik is. Jámor, szelid emberek, minő Schäffer Alajos közjegyző és a gymnasiumi igazgató, verik egymást nagyon. Gerundiumokkal a javából, minő nem terem az illemtanok irodalmi ágában.

Szomorú szívvel látjuk ezt a skandalumot. Nem szolgál az ügy javára. A „Somogy”-ban megtámadják a közjegyzőt, hogy pletyka. Sic. A közjegyző felel, hogy pletyka — ugymond — az öregapátok. A gymnasiumi igazgató erre röpíratot ad ki és ellátja a közjegyzőt ország-világ előtt, hogy — rágalmozó, vagy, vagy, — de ezt már ki se nyomatjuk.

Okuljatok, gyerekek, az iskolában. Ezek aztán kapacitációk, argumentumok. Ha folytatásuk lesz, majd jövőre szólunk róluk — mert bele nem keveredünk semmiért.

Ló-árverés.

— A somogymegyei gazdasági egyesület a megyei lótenyésztést előmozdítani óhajtván, bátorítva az 1881. évben elért siker által:

1882. évi márczius hó 23-án s folytatólag, Kaposvárott, a honvéd gyakorló-téren ló-árverést rendez.

Árverési feltételek:

1. Az árverés reggel 8 órakor veszi kezdetét és félbeszakítás nélkül folytatatik estig, és esetleg következő nap reggeli 8 órától kezdve mindaddig, míg a bejelentett lovak mind árverés alá kerültek.

2. Az elárverezendő lovak 1882. febr. 1-ig Freystadtler Vilmos kaposvári irodájában bejelentendők; azonban a később bejelentettek sem ültetnek el az árveréstől.

3. A bejelentésben (a szétküldött bejelentési minta szerint) leírandó a ló neme, kora, színe, nagysága, s a mennyiben lehetséges, származása is, továbbá czélszerű, ha megjegyeztetik, mily célra alkalmas az illető ló, vajjon az háttas, hintós, utazó, igavonó vagy futó ló-e.

4. A bejelentéskor minden bejelentett ló után egy forint beiratási díj fizetendő, mely biztosítékul szolgál arra nézve, hogy a bejelentett ló csakugyan elő fog az árveréskor vezetetni. Ha tehát a bejelentő, bejelentett lovat csakugyan árverés alá bocsájtotta, az 1 frt beiratási díjat visszakapja; ha azonban bejelentett lovat bármely okból az árverésről elő nem vezeti, a beiratási díjat elveszti, s ez a költségek fedezésére fog fordíttatni.

5. A bejelentés adataiért, úgy a bejelentett lovak törvényszerű szavatolási hibáiért a bejelentő felelős.

6. A bejelentett lovak a bejelentés sorrendjében fognak árverés alá bocsájtatni,

a tulajdonos kívánságához képest egyenkint, páronkint vagy négyenkint is.

7. Minden tulajdonos, mibelyt lovat elárverezés czéljából elővezeti, lováról igazolványt nyer, melynek előmutatása jogosítja őt fel a vételár felvételére.

8. Kikiáltási ár minden lóra egyaránt darabonkint 100 forint, mért is minden tulajdonosnak joga van saját lovára árverezni, hogy az az általa kívánt áron alul el ne keljen.

9. Az árverésen 5 frtnál kisebb összeget fokozatosan ígérni nem szabad, nehogy a csekély ígéretekkel az idő elfecséreltessék.

10. Minden vevő, tehát ha a tulajdonos maga tartja is meg lovat, köteles a vételár minden 100 frtja után 1 frtot az árverési bizottság pénztárába azonnal lefizetni, mely a költség fedezésére fordíttatik. A 100 frton felüli kisebb összeg is 100 frtnak vétetik e tekintetben.

11. A vételár az árverési bizottság pénztárába azonnal lefizetendő, honnan azt a tulajdonos legott megkapja.

12. Az árverés hatósági személy közbejöttével fog megtartatni.

A bizottság gondoskodni fog, hogy a bejelentett lovak számára kellő istállók álljanak rendelkezésre; miért is akik istállót igényelnek, legyenek szivesek Freystadtler Vilmos kaposvári irodájában eleve jelentkezni, hol utalványt nyerneik istállóra, megjelölésével annak, vajjon az illető istállóért fizetendő-e bér, vagy ha igen, mekkora bér.

Alapos reménye van a bizottságnak, hogy az egy éves méncsikók az állam által, ugyancsak az árverés napján fognak bevásároltatni; mi külön hirdetmény által fog közzétettni.

A kiküldött bizottság tagjai következők: Somssich Andor elnök, Bárány Dénes, Beck Béla, Boronkay Károly, Bosnyák Gusztáv, Bottka Antal, Döry Lajos, ifj. Egedy Sándor, Freystadtler Vilmos, Fink Ágoston, Hencz László, Horn Ferencz, Jankovich Elemér, Jankovich Gyula, Jankovich Tivadar, Jeszenszky Imre, Inkey István, Kacskovits Sándor, Kacskovits Zoltán, Király István (állatorvos), Kund Jenő, Makfalvy Géza, Malanotti Jenő, Márffy Béla, Márffy Emil, Márffy József, Peer Mátyás, Richnyovszky Mihály, Roboz István, gr. Somssich Adolf, id. gr. Somssich Imre, gr. Széchenyi Géza, gr. Széchenyi Imre, gr. Széchenyi Pál, Talián Andor, Varga Béla, Vasdinnyi Béla, Véssey Mihály, Véssey Sándor, Wachsmann Leo.

Az árverező bizottság tagjai: Somssich Andor, Bárány Dénes, Freystadtler Vilmos, Makfalvy Géza, Márffy Béla, Márffy Emil, gr. Somssich Adolf, id. gr. Somssich Imre, gr. Széchenyi Imre, gr. Széchenyi Pál.

A rendező bizottság tagjai: Bosnyák Gusztáv, ifj. Egedy Sándor, Fink Ágoston, Horn Ferencz, Jeszenszky Imre, Kacskovics Zoltán, Malanotti Jenő, Peer Mátyás, Richnyovszky Mihály.

Az ez ügyre vonatkozó levelezések Freystadtler Vilmoshoz Kaposvárott intézendők.

HIREK.

— **Meghívás.** A februárhavi évnegyedes közgyűlésen tárgyalandó fontosabb ügyek előkészítése végett Kaposvárott hivatalos helyiségben folyó hó 25-én reggeli 9 órakor tartandó ülésre Somogy vármegye állandó választmányának tagjai tisztelettel meghívotnak. Kaposvárott 1882. január hó 11-én. Csépa Antal, alispán.

— **Házasság.** Chriszt Janka, özvegy Hönig Józsefné urnót szerdán este vezette oltárhoz dr. Girardi Károly, a kaposvári társaskörökben is szívesen ismert ezredorvos. Nász-nagy volt id. Csorba Ede, Schöninger Alfréd alezredes, dr. Vaszary János és Csepny Károly cs. kir. kapitány. Az esküvőt kedélyes felköszöntőkkel fűszerezett vacsora követte.

— **Táncsics Mihály** a jó öreg Táncsics, nagy időnek kegyeletre kész s élő emléke halálán van. Nyomorban és inségben fogja őt találni az utolsó pillanat. Elhagyatva, elfeledve hunyja be szemeit a végső álomra. Megrázó egy életragédia! A 48-ban börtönéből kiszabadított Táncsics, a kit a lelkes ifjúság saját keze vontatta kocsiával vitt át Budáról Pestre, mint a

s z a b a d s á g n a k első dicsőségét, ma vaczkon és szánalmas helyiségben kinlódik. — Pár órára megszűnik a csuklás, azután újra elkezdődik, s kinozza az öreget szüntelenül. Még jámbor öreg hitvese ápolja a beteget. Kicsike unokája, egy kedves, gyönyörű leánygyermek, az is árva már, pajzán kedvvel ugrándozik és nagyapjának betegágya körül, s megragadja annak kiaszott kezét, hogy megcsokolja. Az öreg Tancsics meggyöngéden simogatja az ártatlan gyermek rózsás arcát, és szól hozzá köhécselve, fuldokolva hízogó szavakat. Mikor azután egy-egy nagyobb nyög, a kis gyermek odafut a nagyanyjához és félve hajta fejét a matróna ölébe. Ez idill a jutalom, mely életéért érte! De hiszen mi azért művelt, civilizált, humánus nemzet vagyunk. — Csak higgyük.

— **Kereskedőinkre érdeklél bir.** A folyó havi közgazgatási bizottsági ülésben egy konkrét eset alkalmából kimondták, hogy a bejegyzett kereskedők által elárusított rum semmi körülmények között sem tartozik a regale-jog körébe. Ezt ugyan régen tudtuk, de — fájdalom — eddig nálunk még ez is kérdés lehetett.

— **Karadról biztos forrásból értesítenek,** hogy V. M. ismert uszorsának községi előljáróvá történt megválasztását pártunk tagjai s a választó nép függetlenebb elemei nagy ellenzése és megbotránkozása közben, Grubanovich Gyula karádi postamester és a kormánypárt elnöke forcírozta ki. Támogatták indítványát azok, kik a választók közül — szokás szerint — csak akkor élnek választói jogaikkal, ha a corumpáló kormánypárt urai szomszagos torkukat választási vinkóval meglocsolják. Mondanunk sem kell, hogy az öt akó kortes-bort jelen esetben a megválasztott uszors adta. — Vajon kap-e ez kutya-bort?!

— **Meghívás.** Van szerencsém a kaposvári iparos ifjak képző és betegsegélyező egyesületének rendes tagjait értesíteni, hogy a f. hó 29-én, vasárnap délután 2 órakor T a r Csatár ur elnökele alatt rendes negyedévi közgyűlés tartatik, melyre az egyesület minden egyes tagját tisztelettel meghívom. Kaposvárott, 1882. január 18-án. — M o n d s c h e i n S á n d o r, alelnök.

— **Új zeneművek.** Táborcsy és Parsch zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: 32-ik magyar ábránd, magyar dalok felett. 1. Plevna nóta Szentirmaytól. 2. Minden este fuvolázok sokáig. 3. Béköt vertem. 4. Baja város. 5. Egy kis lány sétál a váci utcán (Szentirmaytól). zongorára szerző Székely Imre. Ára 1 frt 50 kr. Továbbá: „Az igmándi kispap“ Berczik Árpád eredeti népszimfóniáinak közkeletűségi dalai: 1. Hej de szörnyű. 2. Az én rózsám. 3. Hogyha egyszer menyecske lesz. 4. Még azt mondják. 5. Kis paocirta. 6. Árad a víz. 7. Szomorú fűz hullatja levelét. 8. Szép a hajnal. 9. Tripla szegfű. Ének hangra zongora kísérettel vagy zongorára külön alkalmazta Erkel Elek; ára 1.50 A. „Magyar-Dal-Album“ III-ik kötetének 3-ik füzeté megjelent a következő tartalommal: 1. Csak azt ugatja a kutya. 2. Csálé, csakó a szegedi dombra. 3. Csárdás élet a gyöngy élet. 4. Csikós vagyok, tágas puszták királya. 5. Csók, csók, csók. 6. Csütörtökön este. 7. Csup! hej! csókollak. 8. Debreczenben kidobolták. 9. De már nem tudom. 10. De szeretnék a királlyal beszélni. 11. Ej, haj! pipi-pipi-piros. 12. Elátkozom ezt a czudar világot. 13. Elmegyünk, elmegyünk. 14. Elmennék én tihozzátok galambom. 15. Elmentem a vásárra Schneider Fánival. 16. Elrejtözve sötét bokrok árnyában. 17. Elvitték már bus gerlemnek a párját. 18. Esik eső, bus a szívem. 19. Esik eső Kanizsán. 20. Ez a kis lány a barna. Előfizetési ár 1 évre, vagyis 10 füzetre 1 frt 80 kr., félévre vagyis 5 füzetre 90 kr. Egyes füzet ára zongorára alkalmazott 20 dallammal csak 25 kr. Előfizetések Hennieke Rezső kiadóhoz Győrbe intézendők.

Társas élet.

* F o l o l v a s á s. NobiJózsef ur e hó 21-én, szombaton esti 8 órakor a Preisner-féle kávéház melléktermében, a kaposvári izraelita nőegylet javára a „Nőkör“ humoristikus felolvasást tart 30 kr. beléptidij mellett. Felülzetelek köszönettel fogadtatnak. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

* A k a p o s v á r i m ű k e d v e l ő i t á r s a s á g u j o l a g m e g a l a k u l t 1 8 8 2 . é v r e . A t á r s a s á g k ö z g y ű l é s é n a v o l t a l e l n ö k a d o t t k i m e r i t ő é r t e s i t é s t a t á r s a s á g v a g y o n i á l l á s á r ó l , m ű k ö d é s e n e k s z e l l e m i é s a n y a g i e r e d m é n y e r ő l . A z é r t e s i t é s k i e m e l t e , h o g y a m ű k ö d ő t a g o k b u z g a l m á n a k l a n y h u l á s a v o l t e g y e d ű l i o k a a n n a k , h o g y a t á r s a s á g a v o l t e l m u l t é v f o l y t á n c s a k k é t e l ő a d á s t t a r t h a t o t t , m e l y e k t i s z t a j ö v e d e l m e é s a b e f o l y t t a g d i j a k r é s z i n t j ö t e k o n y c z é l r a , r é s z i n t p e d i g a m u l t b ó l m a r a d t a d o s s á g t ö r l e s z t é s e r e f o r d i t t a t o t t . A r e s t a u r a t i o e r e d m é n y e k ö v e t k e z ő : e l n ö k : D r . V a s z a r y J á n o s , a l e l n ö k : D r . K r i s a n i c h J ó z s e f , i g a z g a t ó : T a r C s a t á r , t i t k á r : A u g u s z t i n A g o s t o n , ü g y e s z : M a t o l e s y S á n d o r , p é n z t á r n o k : B e r e c z S á n d o r , j e g y z ő k : B e l o v á r y L a j o s é s K ö l g e e y K á l m á n , ü g y e l ő : K á n t o r L a j o s , s z e r t á r :

nok: Heindlhofer János: választmány: Bernáth Kálmán, Kapotsfy Béla, Dr. Andorka Elek, Csonka Gyula, Schaffer Alajos, Nagy Sándor, Melhard, Gyula, Babochay Zsigmond, Kapotsfy Jenő, Perczel Ákos, Csondor János, Matolesy József, Szabó József, Egerszeghi K., Kosich Izidor, Labek Kálmán. Felmerült a gyűlésen, hogy a társulat közérdeklődés felkeltése céljából a farsangon táncvizigalmat is rendezzen; több indítvány közül a kalikó-bál eszméje fogadtatott el, a műkedvelő társaságot, mint olyant, mely alapszabályai szerint nemcsak a társasélet emelése, de jótékonyág gyakorlására is törekszik, üdvözöljük s az ujon választott tisztikarnak hasznos működéséhez sikert kívánunk!

* A k a p o s v á r i i z r . n ő g y l e t j a n u á r 2 8 - á n a „ K o r o n a “ v e n d e g l ő n a g y t e r m é b e n j ö t e k o n y c z é l u t á n c z - k o s z o r u t r e n d e z . M i n t r e n d e s e n , a z e g y l e t v i g a l m a a z i d é n i s f é n y e s n e k i g é r k e z i k . A m e g h i v ő k m á r s z é t k ü l d e t t e k . B e l é p t i - j e g y á r a 2 f r t . K e z d e t e 8 ó r a k o r . J e g y e k e l ő r e v á l t h a t ó k B e r g e r A n t a l , L ö w M ó r é s t e s t v é r e é s K o h n M i k s a k e r e s k e d ő u r a k n á l , e s t e p e d i g a p é n z t á r n á l . F e l ü l z e t e l e k k ö s z ö n e t t e l f o g a d t a t n a k s h i r l a p l a p i l a g n y u g t a t t a t n a k .

* A s z i g e t v á r i o l v a s ó - e g y l e t j a n u á r h ó 2 8 - á n é s f e b r u á r 2 0 - á n a p é c s i z e n e k a r m ű k ö d e s e m e l l e t t z á r t k ö r ű t á n c z e s t e l y t r e n d e z . A t i s z t a j ö v e d e l m a z e g y l e t k ö n y v t á r a g y a r a p i t á s á r a f o r d i t t a t i k , m e l y c z é l r a f e l ü l z e t e l e k , u g y k ö n y v e k a d o m á n y o z á s a k ö s z ö n e t t e l v e t e t n e k é s h i r l a p l a p i l a g n y u g t a t t a t n a k .

* **Felhívás és kérelem.** A „kaposvári műkedvelő társulat“ 1882. év febr. hó 6-án jótékonyczéla a „Korona“ szállodában calicot rendez, a melyre az igen tisztelt hölgyek telkéretnek a legegyszerűbben honi (oreton) ruhában megjeleneni.

Tekintetbe véve a nemes czélt, melyet társulatunk magának czélul kitűzött, azon reménynek adok kifejezést, hogy minél számosabban fogják estélyünket becses jelenlétükkel szerencsésíteni.

Felkéretnek mindazok, kik meghívót nem kaptak, s erre igényt tartanak, az estélyt rendező bizottsághoz (Kaposvárott Korona szállodába) fordulni.

A „kaposvári műkedvelő társulat“ nevében
Augusztin Ágoston.
titkár.

SZÓRAKOZÁS

Husz év után!

— Kösz. Gaál Dénes. —

A ploerneufi kastélyról borzadva beszélt a bretagnei nép. A falusiak keresztet vetettek magukra, ha utjok történetesen erre vezetett, halkan mondogatva egymásnak: Látjátok, ez az átkozottak vára! A vadrózsák sűrűen és buján tenyésztek itt, és háboríthatatlan foglalták el a helyet, teljes biztonságban lévén minden tolakodó kéz háborgatásaitól. De nem is volt bátorsága senkinek még csak közelíteni sem a nevezett borzadalmas helyhez.

A kastély belsejében alkalmazott szolgák némán, mint a kísértetek, kerülték el társaikat, nem merték megszólítani egymást.

A birtokossal sem beszélt egyik sem. Csak az ifju Róbert gróf volt, ki azon kegyelemben részesült, hogy bátyjához, az öreg Kerberzoff herceghez közelíthetett.

Ej volt. Robert bátyja előtt térdelt. Az öreg ur ezimeres hercegi székében foglalt helyet. Halovány, ólom színű szemei remegtek, szóval — a rémületnek valódi képe volt. Ugy tetszett, mintha valamely hangra lesett volna. Mellette egy pforphisból készült oszlopon arany lámpa égett, fölélítve a legdrágább nemes kövekkel. Ennek hátterében egy magas néger állt, ki minden percében egy csepp olajt cseppentett az égő lámpára. A marconán kinéző ur kezében egy kis fejsze volt, melyből itélve biztosak lehetünk, hogy a néger legkisebb kötelesség-mulasztástól származott hanyagságért életével lakolt volna. A herceg ma haloványabb volt, mint közönségesen. Hosszu fehér haja simán ragadt halántékához, szemeiből nagy könnyek csepegték, legördülve hófehér szakállára. „Uram! többet szenvedsz ma, mint közönségesen“? Kérdé alázattal Róbert. A herceg megborzadt. Ismételve kinyújtá nyakát, iparkodva, hogy hanghoz jöhessen. Karácsony este volt. Boldog karácsonyi éj! Kedves éj! hangoztatta a nép főt és alatt. Örömteljes karácsony éj! zugák köröskörül a harangok. Ekkor: mint egy szellem, fölemelkedett az öreg, kiáltva: hallod Robert, hallod? Husz év óta ezek voltak az első szavak, melyeket kiejtett. A siri hang fájdalmasan viszhangozott, a terebe fölakasztott disznú és fegyver készletektől, melyek a falakat diszíték. A fiatal gróf csaknem kövé vált ijedtében.

„Már husz éve annak, mondá az öreg ember. Egy fiam volt, szép és bátor volt. Egy fiatal leányt szeretett, kit feleségül venni akart, de ez a nép leánya volt, én pedig nemesi ezimerelem és családom ily meggyalázásához bele-

egyezesemet adni nem akartam. Fiam kért, és esengett. Én hajthatatlan maradtam. Nem, soha. Kedves gyermekem! én igazságtalan voltam. Ne légy kevély soha, mert az halálos bűn.“ Fuldoklás elfojtotta az öreg herceg hangját, de később így folytatá: „A leány szép volt és erényes. Nem volt, kit csak távolról is hozzá hasonlítani lehetett volna.

„Én sok aranyat ígértem neki azért, hogy hagyja el fiamat. Ő visszautasított. Akkor erővel elragadtam, elhurcolva a kastély tornyába zártam. Hónapok multak el. Fiam fogadásához hű maradt, én pedig kérelmetlen átkozott kevélységemben elhatároztam, hogy meg fogom ölni a leányt. És titokban azt a tanácsot adattam neki, hogy szökjék meg. Egy kötél-hágcsót erős selyemből fonva, küldtettem neki, kellő utasítással ellátva, hogyan akaszsa az ablak vasára, hogy szökése annál biztosabban sikerüljön. A leány erre elkészült. Ekkor az az átkozott gondolat keletkezett agyamban, istentelen gondolat! halld Róbert! Én kitágítottam a köveket, melyek az ablakot tartották, arra számítva, hogy ezek a teher kivételében engedni fognak, és ez által összerörve fog leesni az udvar márványkövezetére. Ez egy karácsony este volt. Azon éjszaka, a melyen ezen borzasztó bűn elkövetetett, vissza vonultam, iszonyu rettegés fogott el, félve az igazságos isten büntetésétől. Elaludtam. Almomban a magasabb régiókba, a szellemek országába ragadtattam, a láthatatlan kiterjedésű felhőkbe. Leírhatatlan nagy épület, a tetőzet ezer meg ezer boltivekből volt képződve. A mily messzire az emberi szem láthatott, nem volt egyéb boltozatos alkotmány nál. Minden boltozatról kedvesen arany lámpácskák lógtak le. Oly számtalan és tömördek volt ezeknek a száma, hogy esztendőök kellett volna ahhoz, hogy ezeket számba venni lehessen.

„Némelyek ezen lámpácskák közül: úgy látszott, hogy azon percében lobbantak föl, mely alatt mások váratlanul aludtak ki. Sokan fényesen világítva égtek, többek pedig pislogva perczegtek egy ideig, végre kialudtak. Ezen lámpácskák mindegyike egy angyal őrizete alatt állt. Azok, kik az ujonan föllobbant lámpát őrizték, fehérek voltak, kedves és maga a szépség, azok pedig, a melyeknek felügyelete alatt a többi lámpák állottak, feketék és haragosak voltak. Ugy látszott, hogy alig várták azon perczet, a mely alatt kialszik az őrizetökre bízott lámpa.

„Mit jelentsen mind ez? kérdém én vezetőmtől.“ — „Ezek a lámpák az embereknek a lelkei. Ezek, a melyek oly szépen és világosan égnek, az ujonan születetteknek lelkei. Angyalok minden fölt és bűn nélkül őrizik ezeket. A többiek pedig azok a teremtmények, melyek elérték saját öntudatukat. A jó és rossz szellem küzd ezeknek bírásaért. Azok a lámpák, melyek a kialváshoz közel állanak, azok a haldoklók lámpái; és nézzed, (némely kialvó lámpára mutatva) a végső föllobbanás percében, mindegyike a jó szellem felé igyekszik fordulni.“ Ekkor kértem, hogy mutatná meg saját lámpámat. — „Jajj! mondá vezetőm. S a különös teremtés, mely az oldalammal mellett maradt, azon percztől fogva, a melyben a karzatra léptünk, sok temértelen boltiveken vezetett végig. Végre nyersen visszatartva engem, kiáltott, „lásd, itt van a te lelked.“

„Én megrémültem. Egyetlen csep olaj volt lámpámban és e fölött egy angyal lebegett fekete szárnyakkal, szüntelen a láng felé fújva, hogy ennek kialvását siettesse. Réműletem leírhatatlan volt és borzadva remegtem. — Én gyáva voltam, igen, nagyon gyáva, De halld Róbert, halld. Egy angyal, a melynek szárnyai fehérek voltak, őrizte a lámpát“...

Az öreg ember megállapodott. Azt lehetett gondolni, hogy most is a rossz szellem befolyása alatt áll, mely hozzá beszél. Szemeit vér borítá, minden haja szála az égfelé meredt borzalomban, a fogai vaczogtak. Elfajzott hangon folytatá ismét beszédét.

„Én ehhez a lámpához léptem. A fehér szárnyu angyal szomoruan nézett reám, mely alatt a fekete pedig nem szűnt meg hozzám beszélni. Egy perczre nem láttam semmit. De nem is volt kívánságom, bármit is láthatni. Ugy tollat huztam ki a fekete angyal szárnyából, ezt egy új lámpába mártogatva csöppenként szedtem ki az olajt, és raktam bele saját lámpámba.

„Az én lámpám lángja ezen működésem következtében föllobbant és dermesztően sziporkázva, vérvörös lett. A megrabolt lámpa elhalványodott, de mégis megtartotta a csillag kedves ragyogását. — Most még csak egy csepp volt benne. A fehér angyal kiterjeszté szárnyait, hogy engem megakadályozzon abban, hogy ezen utolsó cseppet is elvegyem. Ezen pillanatban egy másik angyal jelent meg, melynek szárnyai gyöngyökkel kirakva sugároztak, és arany kardot hordozott oldalán. „Hagyj ezen embernek békét! kiáltá ő. E fölött majd az Isten tart itélet.“ Megfoghatatlan ijedtség lepette meg. — Kinek a lámpája az? Kérdém, a mely oly közel áll a kialváshoz. Az a szellem, mely kísért, felelt. „Ez a lelke a te kedves fiadnak.“ Ebben a perczben aludt ki a lámpa. A fehér angyal fölfogta a végső csendes lebeletet, egy szomorú fölkiáltással to-

vább repült. A rossz szellem pedig győzelmi rivalgással felelt.

„En fölébredtem, jéghidegen a rémülettől. — Szobámba két holt testet tettem le, melyek annyira össze voltak zúzva, hogy fölismerni nem lehetett. Fiam, arája tanácsára, hozzá fölvettem, hogy segítséget nyújtson tervezett szökéséhez, de az átkozott terv, melyet a leány kivégzésére gondoltam ki, mindkettőt megölte. Ez egy karácsonyi éjszaka volt. Husz év múlt el azóta! Az öreg ember visszahanyatlott hercegi székébe. Könyvek perogtek le arczáról. „Megállj, szólott a négerhez, a kinek őrzetére volt bízva a drága lámpa. Ne éleszd tovább a lámpát. Én meggyón tam. Most már meghalhatok. Oh! de megbocsájt enekem az Isten?..

Ezen pillanatban zúgni kezdtek a harangok és az égi Hymnus hangjait lehetett hallani, a közelben lévő kápolnából. A nagy terem ajtai fölnyitak. Alan látszott a kastély kápolnája az égő gyertyáktól ragyogva. A gyermek-Jézus szalma ágycskáján isteni sugaraktól környezetett. Az öreg nerezeg térdre esett az isteni gyermek előtt. „Oh ember! mond a pap, Jézus megszületet, szenvedett és meghalt a te vétkeidért. Te vétkeztél, szenvedtél, és megbántad büneidet. Az isten megbocsájt neked! Vájk a lelked békességben töled.“

Az öreg ember szeméit az arany lámpá eska felé fordítá, egy angyalt látott fehér szárnyakkal fölülről jönni. Ő megismerte. Ő volt, az égben látott világosan égő lámpák őrangyala. Az angyal édesen mosolygott reá, és az épen kialudt lámpát szárnyai alá vette — egekbe röpült. Az öreg Kerbenzoff herceg megszünt lenni.

CSIP-CSUP.

Uj évi ajándék. Egy házaspár ült tanácsot az ujévi kiadások felett. „Mit is adtam én neked a mult évben?“ — kérdi a férj. — „Hát a prémes felöltöt; amit hitelbe vásároltál.“ — „Igaz! Tudod mit? Most ujévi ajándéku — kifizetem.“

B. községben prédikált a legátus, de igen rosszul. Az elmés kurator, a ki jelen volt, ezt mondá: „Most esztendeje jobban cselekedett.“ — „Hiszen most esztendeje nem is prédikáltam, — válaszolá a legátus. — „Épen ezért cselekedett jobban,“ felelé a kurator.

A duaa-drávai vasuton kéri a konduktor a jegyet. Egy uri nő a maga s jókorára nőtt fia jegyét adta át, ennek azonban csak fél jegye volt. A konduktor nézegeti a fiut s így szól: „Jól megnőtt már, nem dukál féljegy.“ De az uri nő is kész a felelettel: „A biz nem csoda, olyan lassan jár ez a maguk vasutja, hogy a fiamnak elég ideje volt megnöni, mióta utban vagyunk.“ A konduktor hagyta a féljegyes kamaszt.

— Barátom! kétségbe vagyok esve a felett, hogy hol kapok pénzt?

— Az még jó. De én meg bizonyoságha vagyok esve a felől, hogy sehol se kapok.

— Tanító ur kérem, a Pesta németül szolt:

— Mit mondott?

— Azt mondta, hogy „áhá!“

— Hát hogy van ez magyarul?

— Így-e „üüü!“

Kalkbrenner nagyon szerette fitogtatni, hogy ő ősi nemes családból származott.

— Tudja-e, mondá egyszer valamelyik ismerősének, hogy családom nemessége a kereszties háboruk korából származik? Egyik ösöm Barbarossát kísérte.

— Zongorán? — kérdé ez.

Legujabb.

Zichy Jenő gróf kaposvári fogadtatásról lapunk zártakor, utolsó perczen, az esti postával érkezett budapesti lapokban megütközéssel látjuk, hogy ezek egy részével valaki — honnan sejtethetők, hogy ki? — éretlen tréfát követett el. Hasábszámra terjedő táviratban, melyért a díjat nyilván annyiszor fölvetta a gróf urtól, ahány lapban a távirat napvilágra került, habár első pillanatra látható, hogy csak sokszorosítva lett szövege, bosszantó valótlanúságokkal halmozza el az illető lapokat. Kereken mondva: föllent rengeteget. Szivesen elkerültük volna ez éles b pointirozást, de miután a közvélemény lelkiismeretlen félrevezetése itt nyilvánvaló szándék, meg kell jegyeznünk, hogy a lelkesedés, mely gróf Zichy kaposvári szereplését kísérte, igenis fogyasztékos volt és sok kívánnivalót hagyott fönn. A mit a fővárosi lapok róla közölnek, az hamis. Annyira hamis, hogy — ha már ki kell tálalnunk — az esti banquetten tartott beszédek hatása alatt oly hangulat kezdett tért foglalni, a mely mellett a különben igen tisztelt gróf ur jónak látta a banquetteről idő előtt elsietni. A mi különben nem gátolta azt, hogy Csépan Antal alispánnal élén a társaság még több órán át kedélyes hangulatban együtt maradjon. Ajánljuk ezt az igazságot fővárosi laptársaink b. figyelmébe saját érdekekben. Így történt.

Feladás szerkesztő:

Krátky János.

Bérbe adandó.

Nagy-Atádtól 5 percznyi járásra levő Budvizsa községben a

regále-jog, italméréssel és mészárszékkal

ahhoz alkalmas épület, eszerépszindelylyel, egy vagy több évre e hó 25 én nyilvános árverésen Budvizsán a helyszínen; a legtöbbet ígérőnek kiadatik.

Bővebb értesítést ad N.-Atádon

Oblath Miksa.

31.

végr. 1882.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. § a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a kaposvári kir. járásbíróság 4104/1881. számú végzése által Weiss Adolf kaposvári lakos alperes ellen, Kremsier Johanna kaposvári lakos telp. részére 2496 frt 20 kr. követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 538 frt 85 krra becsült butor, ágy és fehérnemű, bolti felszerelvények, árucikkék és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínen, vagyis Kaposvárott alperes lakásán leendő, eszközzésére határidőül 1882-ik évi január hó 26-ik napjának délelőtti 8 órája tüzetett ki, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdtt. 406. § a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Kaposvárott, 1882-ik évi január hó 15 napján.

Rittinger Antal,
kiküldött bírósági végrehajtó.

573.

végr. 1881.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhírré teszi: hogy a kaposvári kir. tszék mint váltóbírósnak 6568/1881. számú végzése által Schlesinger Sándor gigei lakos alperes ellen Kistai János gigei lakos felperes részére 2170 frt követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróság lefoglalt 440 frtra becsült — s Szandtner Márton és Szandtner Mátyás miki lakosoktól járó készpénz-követelés nyilvános árverés utján eladandó, minek a helyszínen, vagyis Gigeben alperes lakásán leendő eszközzésére határidőül 1882-ik évi január hó 26 ik napjának délelőtti 9 órája tüzetett ki, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdtt. 406. § a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Kaposvárott, 1882-ik évi január hó 12 napján.

Rittinger Antal,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Haszonbérlet.

A Gyöngyösi uradalomhoz tartozó Besenyői gazdaság

mintegy 535 hold

haszonbérbe adatik

12 évre.

Bővebb felvilágosítást ad Kaposvárott

Dr. Vaszary János,
ügyvéd.

Előfizetési felhívás a „NÉPJOG“-ra,

mely megjelenik minden pénteken, úgy hogy szombaton délután vagy vasárnap reggel már a vidéken is mindenütt olvasható legyen. Ujévtől kezdve a „Népjog“ elérte pályafutása második évfolyamát. Mindent elkövettünk, hogy e lap továbbra is Somogy megye és a környék legjobb, legváltozatosabb lapja maradjon. E célból a „Népjog“ ezentul is közölni fog legelső íróktól

politikai, társadalmi és gazdasági cikkeket, tárczákat; megyei községi s országos

és külföldi tudósításokat, apróságokat, pontos, hű és megbízható híreket, nyilvános fölszólalásokat eszmecseréket s ad rendes és használható utmutatásokat a törvénykezés köréből. Jövöre a lap a tanügyi és egyházi kérdésekre is tüzetesebben ki fog terjeszkedni, míg a Szórakozás rovatban ezentul is csinos verseket, rajzokat, adomákat, sakk- és betűtalányokat fog adni értékes jutalmak kitűzésével az ifju, gondtalanabb családtagok részére.

A „Népjog“ munkatársai maradnak az eddigiek, kik ujjakkal egyre szaporodnak. A „Népjog“ iránya független, modora disztigvált, tréfa és pajzánság hasábjairól kizárva nincs, de illő alakban előadva. Nagy figyelmet fordítunk a társas mozgalmakra s már eddigi számaink tanusítják, hogy ezeket külön tudjuk és akarjuk választani a politikai állásponttól.

Büszkeségünkre szolgál, hogy a „Népjog“-ot a somogy megyei és környékbeli összes intelligencia fölkarolta, mint erről előfizetőink névsora tanuskodik.

Már a lap legközelebbi számai is több érdekes közleményt fognak tartalmazni.

A lap előfizetési ára nem változik: negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt., egészévre 6 frt. Mutatvány-számot kívánatra szivesen és ingyen küldtünk. Kérjük a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket minél előbb beküldeni sziveskedjék, hogy a „Népjog“ pontosan küldhető legyen.